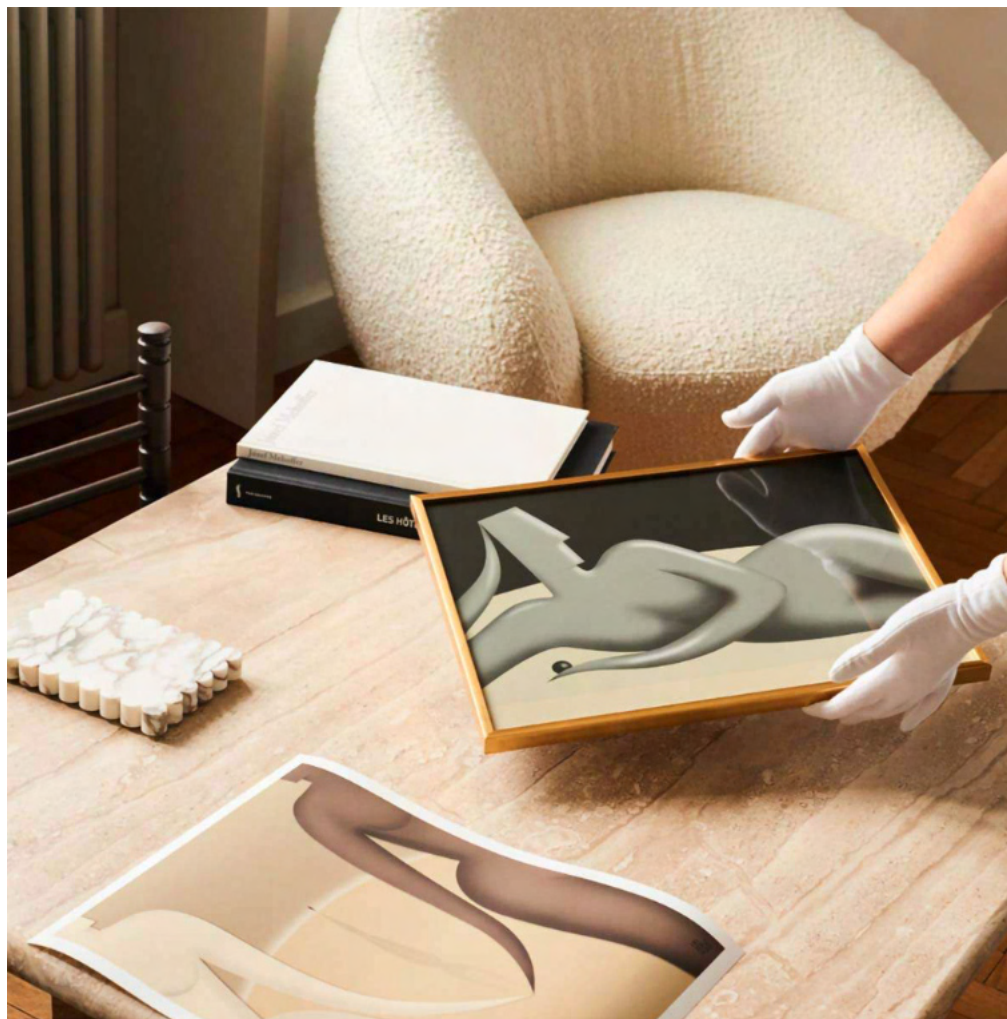

 MAŁGORZATA
RUSIECKA

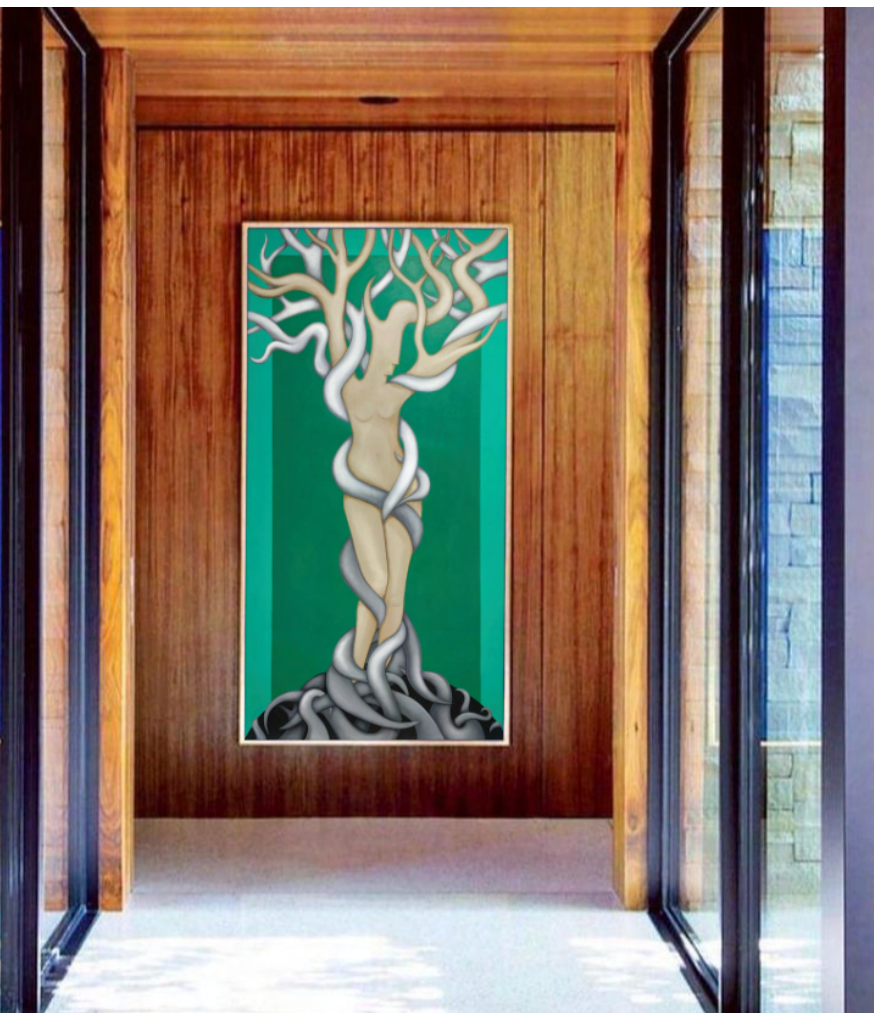
Małgorzata Rusiecka

urodzona w 1988 roku,
absolwentka łódzkiej ASP i Politechniki Łódzkiej.
Od 2018 roku poświęca się malarstwu,
tworząc minimalistyczne, symboliczne prace
inspirowane kulturą i literaturą.

GRACJE

Cykl Gracje to hołd dla klasycznych mistrzów, ale również pełen symbolizmu manifest wartości, które wyznaję i szanuję. Gracje, boginie wdzięku, piękna i radości, stają się dla mnie narzędziem do eksploracji tych wartości w minimalistycznej, graficznej formie. Pomimo swojej nagiej postaci, moje Gracje nie są jedynie ciałem – ich istota wykracza poza fizyczność. Pragnę, aby te postacie były nośnikami symboliki, a nie były odczytywane przez pryzmat płci czy cielesności. Każda z prac jest nasycona opowieściami zaczerpniętymi z literatury, mitologii, psychologii i socjologii – a także życiowymi spostrzeżeniami i mądrościami zasłyszczanymi podczas wykładów. W ten sposób tworzę obrazy, które, choć oszczędne w formie, są bogate w treść, odkrywając przed widzem piękno cnót, które pragnę przedstawić poprzez sztukę.

DAFNE

SPRAWIEDLIWOŚĆ / PERSEFONA /

AFRODYTA

BOGINIE

Cykl Boginie to moja podróż przez różnorodne kultury i mitologie, w której odkrywam i prezentuję potężne kobiety – uosobienia siły, mądrości i duchowości. Każda bogini, wywodząca się z innego kręgu kulturowego, staje się symbolem uniwersalnych wartości, które przekraczają granice czasu i miejsca. Prace te są hołdem dla kobiecości, ale także dla różnorodności i siły ludzkiego ducha. Każda z postaci niesie w sobie nie tylko mitologiczną opowieść, ale również głęboką refleksję nad rolą, jaką odgrywa duchowość i potęga kobiety w różnych kulturach i czasach. To cykl pełen mocy, odwołujący się do archetypów i bogactwa tradycji, które inspirowały moje malarstwo.

ŻAKARDOWA ŻONA

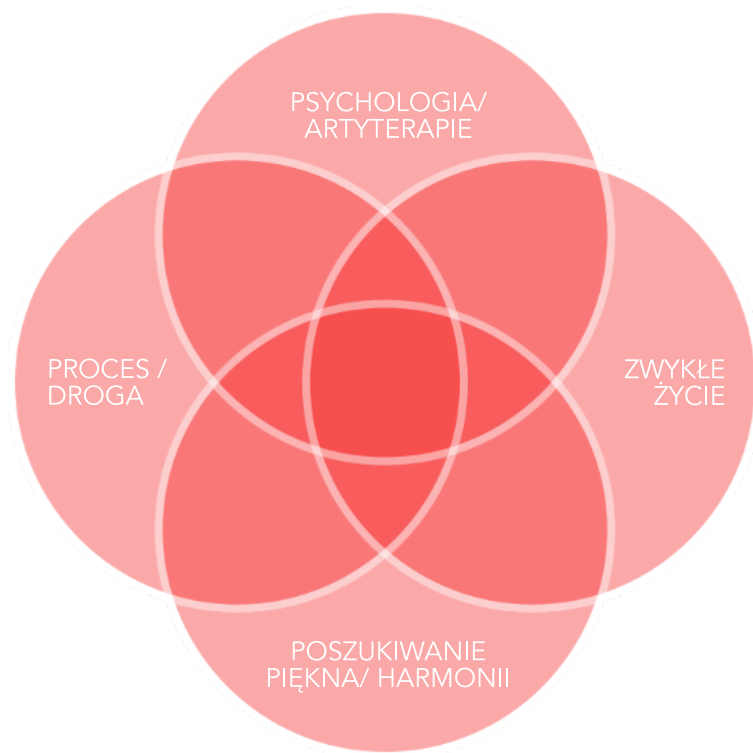
Seria prac inspirowanych terapią mandali, którą stosował Carl Gustav Jung w leczeniu depresji. W tych obrazach ornamenty i wzory stają się wizualnym odzwierciedleniem stanów emocjonalnych, a samo malowanie odbywa się intuicyjnie, w oparciu o procesy terapeutyczne. Cykl ten łączy w sobie psychologię i sztukę, badając, jak wybór kolorów i wzorów może stać się formą autoleczenia i pogłębiania samopoznania. Żakardowa Żona to wizualna podróż przez wewnętrzne krajobrazy emocjonalne, odzwierciedlająca terapię i psychologiczną refleksję poprzez sztukę.

PAMIETNIK GRACJI

Projekt Pamiętnik Gracji to codzienny komentarz artystyczny do mijającego dnia, który tworzę przez cały rok 2024. Każdego wieczoru, na bazie jednego szablonu (głowy), zapisuję swoje refleksje – zarówno w formie rysunków, jak i notatek – odnoszące się do emocji, wydarzeń rodzinnych i globalnych. Pomysł na projekt zrodził się z połączenia mojej roli opiekunki oraz pragnienia doskonalenia swoich umiejętności artystycznych, a także potrzeby kreatywnej stymulacji. Pamiętnik Gracji nieustannie ewoluuje, stając się dla mnie narzędziem autoterapii, a jednocześnie źródłem inspirujących rozmów z innymi. Codzienny proces twórczy wyrobił we mnie nawyk systematycznego tworzenia, przynosząc ciekawe wnioski na temat mojego rozwoju jako artystki oraz odkrywając nastroje społeczne i zmieniające się warunki na świecie. Pamiętnik Gracji to coś więcej niż dziennik – to codzienna praktyka, która pomaga rozładować napięcia, dając jednocześnie impuls do tworzenia nowych prac i tematy do dyskusji.

40 LOSOWYCH PRAC Z PAMIETNIKA

OBSZAR ZAINTERESOWAŃ ARTYSTYCZNYCH

Moje poszukiwania artystyczne koncentrują się głównie na odkrywaniu i eksplorowaniu piękna cnót w różnych dziedzinach życia, zarówno w kontekście osobistym, jak i społecznym. Fascynuje mnie idea cnót takich jak mądrość, odwaga, umiar czy empatia, i to, jak możemy je odnaleźć oraz wyrazić poprzez sztukę. Staram się ukazywać te wartości w sposób subtelny, poprzez formy, kolory i symbole, które mogą inspirować do głębszej refleksji nad ich znaczeniem w codziennym życiu. Integralną częścią mojej twórczości jest również psychologia. Pracuję z emocjami, mechanizmami obronnymi i procesem wewnętrznej przemiany, wykorzystując sztukę jako medium, które pozwala wyrazić to, co często pozostaje niewypowiedziane. W swoich pracach nie tylko eksploruję własne stany psychiczne, ale również badam, jak sztuka może pomóc innym w procesie autoterapii i samopoznania. Często eksperymentuję z różnymi formami terapii artystycznej, testując nowe metody pracy z obrazem, słowem i ruchem. Sztuka staje się dla mnie narzędziem nie tylko do tworzenia estetycznych form, ale przede wszystkim do autoleczenia. Przez proces twórczy odkrywam, jak sztuka może rozładować napięcia, uspokoić umysł i wspierać w radzeniu sobie z codziennymi wyzwaniami.

Moja praktyka artystyczna to ciągłe poszukiwanie balansu między estetyką a terapeutycznym wymiarem sztuki, co pozwala mi tworzyć prace nie tylko piękne wizualnie, ale także głęboko refleksyjne i transformujące.

MAŁGORZATA
RUSIECKA

MOTYWACJA

Jestem przekonana, że mój projekt „Pamiętnik Gracji” idealnie wpisuje się w założenia otwartego naboru, dając możliwość zaprezentowania unikalnego procesu artystycznego, który trwa przez cały rok.

Moją główną motywacją do udziału w tym wydarzeniu jest chęć pokazania, jak codzienny akt twórczy może kształtować nie tylko osobisty rozwój, ale także inspirować innych do refleksji nad własnymi przeżyciami, emocjami i otaczającą rzeczywistością. By pokazać że zwykłe życie nie nie zawsze jest pełne fajerwerków a zwykłe drobnostki dnia codziennego dają powód do radości.

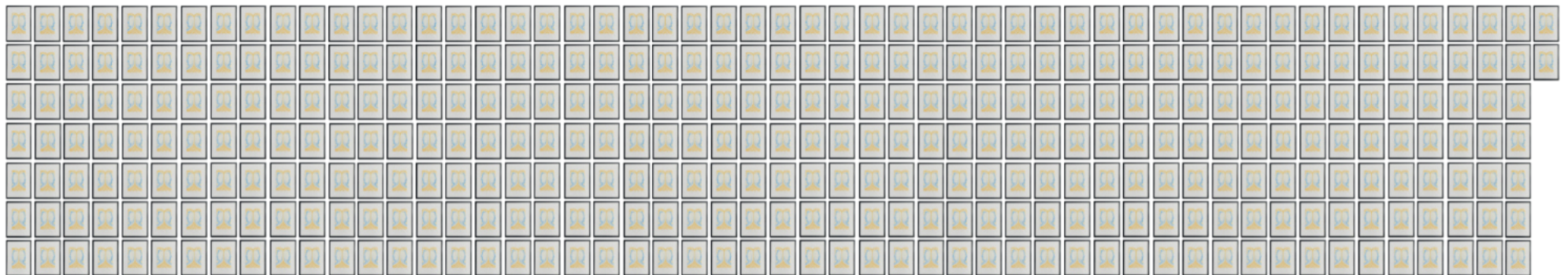
Projekt „Pamiętnik Gracji” powstał z braku czasu na pełnoetatowe malarstwo (taki los mamy małego zespołaka) i potrzeby eksploracji codzienności poprzez sztukę i ukazania, jak codzienne wydarzenia mogą wpływać na naszą kreatywność. Przez ten rok odkrywam, jak systematyczne tworzenie może być formą autoterapii oraz narzędziem do samopoznania.

Zależy mi, aby podzielić się tą podróżą z szerszą publicznością, a CSW ma o wiele większe zasięgi niż ja sama. Dodatkowo wierzę, że takie podejście do sztuki jest wyjątkowo aktualne w obecnych czasach, gdy wszyscy szukamy sposobów na radzenie sobie z dynamicznie zmieniającym się światem.

Wystawa w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski byłaby doskonałą okazją, aby pokazać finalny rezultat mojego projektu w ostatni dzień roku 2024.

Chciałabym, aby „Pamiętnik Gracji” stał się przestrzenią, w której sztuka spotyka się z życiem, a obserwatorzy zostali zachęceni do ponownych odwiedzin, aby śledzić zmiany i rozwój projektu bądź sami rozpoczęli praktykę prowadzenia pamiętnika.

Po za tym mają Państwo ogromne zaplecze finansowe, dzięki któremu mogłabym oprawić prace (przy takiej ilości jest to spory wydatek), pomoc techniczną i przestrzenie, które bez problemu pomieszczą owy projekt.

Dla skali przedstawiam wizualizację ilości 366 kartek w jednym bloku

LOSOWE KARTKI Z PAMIETNIKA

Dziękuję za uwagę i czekam z niecierpliwością na możliwość współpracy.

Więcej prac można zobaczyć na moim instagramie @nemkovicz
lub na stronie www.malgorzatarusiecka.com